

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشکده الهیات و معارف اسلامی شهید مطهری
رساله دکتری رشته مدرسی معارف اسلامی - گرایش مبانی نظری اسلام

عنوان:

زبان دین از دیدگاه ملاصدرا

استاد راهنما:

دکتر سیدمorteضی حسینی شاهروdi

استادان مشاور:

دکتر احمد فرامرز قراملکی

سعید نظری توکلی

نگارنده:

وحیده فخار نوغانی

تابستان ۱۳۹۰

تأييده دفاع

تقدیر

سپاس بی اندازه و بی شمار خدای یگانه‌ای را که عوالم هستی و تنزلات پیاپی خلق را با منت سابق خویش، نه استحقاق لاحق آفرید؛ سپاس ذات پاک خدایی را که در کمال عزت و استغناء است و با خلق – که در حضیض فقر و ذلت و مسکنت است – قرب و معیت دارد. سپاس پروردگار عالمیان را که همه کثرات را در مراتب بینهایت هستی، آن گونه که قضا و قدر و مشیت و اراده او طلب می‌کرد، جایگا ویژه‌ای بخشدید و هر کدام را به قدر قابلیت و استعداد ذاتی عین ثابتش نعمت عطا فرمود.

سپاس بی کران شایسته آن محبوب ازلی و ابدی است که به لطف و منت بی‌پایانش ما را در زمرة دوستداران حضرت ختمی مرتب و خاندان پاک او قرار داد.
خدای متعال را شاکر و سپاسگزارم که بهترین و پاک‌ترین نعمات خویش را نصیب و روزی این بنده فقیر ساخت و مرا در مسیر تعلم و تعلیم هدایت نمود.

در نهایت عجز، مراتب سپاس خویش را از استاد راهنمای گرامی و بزرگوارم جناب آقای دکتر سیدمرتضی حسینی شاهروندی ابراز می‌دارم که در کمال صبر و حوصله این بنده حقیر را از راهنمایی‌های ارزشمند خویش بهره‌مند ساخته و من را در تدوین این رساله یاری فرمودند. این خود غنیمتی بود از خزانی روزگار در حق این بنده بی‌مقدار.

همچنین از اساتید مشاور گرامی جناب آقای دکتر احمد فرامرز قراملکی و آقای سعید نظری توکلی که در همه مراحل انجام کار اینجانب را از توصیه‌های ارزشمند خویش بهره‌مند ساختند بسیار ممنون و سپاسگزارم.

از همسر گرامی و مهربانم جناب آقای مجید بمانی که از ابتدای دوران تحصیلی با صبر و برداشی همیشه همراه من بودند و در تمامی مراحل سخت و دشوار تحصیلی مشوق اینجانب بودند، صمیمانه و خاضعانه کمال تشکر و سپاس را دارم.

در کنار عزیزانی که نامشان به نیکی یاد شد، حق آن است که از پدر و مادر بزرگوار و کریم و دیگر اعضای خانواده‌ام که در مدت تهیه این نوشتار آنچنان که باید و شاید خدمت‌گزارشان نبوده‌ام نیز نهایت قدردانی را به عمل آورم.
اجر همه این عزیزان و بزرگواران با حضرت دوست.

بسمه تعالیٰ

مشخصات رساله/پایان نامه تحصیلی دانشجویان
دانشگاه فردوسی مشهد

عنوان رساله/پایان نامه: زبان دین از دیدگاه ملاصدرا

نام نویسنده: وحیده فخار نوغانی

نام استاد راهنما: دکتر سیدمرتضی شاهرودی

نام استادان مشاور: دکتر احمد فرامرز قراملکی، سعید نظری توکلی

تاریخ تصویب: ۱۳۸۶/۲۱/۱۲

تاریخ دفاع: ۱۳۹۰/۶/۲۱

تعداد صفحات: ۳۱۵

مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد

● دکتری ○

چکیده رساله/پایان نامه :

زبان دین که عبارت از سخن گفتن خدا با انسان و ظهور حقایق وحیانی در قالب‌های زبانی فهم‌پذیر بشری است، از مسائل مهم در حوزه دین‌پژوهی بهشمار می‌رود. ظهور نظریه‌های جدید در حوزه معرفت‌شناسی و زبان‌شناسی، زمینه طرح پرسش‌های جدیدی را در حوزه زبان دین فراهم نموده است و بدیهی است که پاسخ به این پرسش‌ها در پرتو مبانی معرفت‌شناسی و زبان‌شناختی میسر خواهد بود. ملاصدرا از جمله اندیشمندانی است که نظام فکری او بستر مناسبی را برای طرح پرسش‌های زبان دین فراهم ساخته است. موضوع این رساله بررسی مسأله زبان دین در پنج محور اساسی «تعیین گونه زبان دین در میان مراتب و تنواعات زبانی»، «معناداری زبان دین»، «منطق فهم زبان دین»، «رابطه زبان دین و صدق» و «رابطه زبان دین با واقعیت» از دیدگاه ملاصدرا است.

در این بررسی علاوه بر این‌که پرسش‌های یاد شده در پرتو نظام هستی‌شناسی و معرفت‌شناسی ملاصدرا مورد بررسی قرار گرفته، سعی شده است تا به طور ضمنی به قابلیت‌های نظام فکری ملاصدرا در پاسخ‌گویی به این پرسش‌ها نیز اشاره شود.

کلید واژه:

۱. زبان دین

۲. معناداری

۳. صدق

۴. واقعیت

۵. منطق فهم

امضای استاد راهنما:

تاریخ:

فهرست

۳	مقدمه
۳	۱- تعریف مسأله و تبیین موضوع
۶	۲- پیشینه تحقیق
۹	۳- پرسش‌های اساسی تحقیق
۱۲	۴- فرضیات
۱۲	۵- ضرورت پژوهش
۱۳	۶- روش پژوهش
۱۴	۷- ساختار پژوهش
۱۵	۸- محدودیت‌های پژوهش

فصل اول: کلیات

تعريف	-۱
زبان دین	۱۷
۱- تعريف زبان	۱۷
۲- تعريف دین	۲۰
۳- تعريف زبان دین	۲۳
۴- تعريف برگریده از زبان دین	۲۶
تفاوت	-۲
میان زبان دین و زبان دینی و اهمیت تفکیک میان آن‌ها	۲۶
بررسی	-۳
تطبیقی نگرش متفکران مسلمان و مسیحی نسبت به مسأله زبان دین	۳۲
۱- تبیین نگرش متفکران اسلامی نسبت به مسأله وحی	۳۳
۲- نگرش متفکران مسیحی نسبت به مسأله وحی و کتاب مقدس	۳۵
۱-۲-۳ تبیین وحی	۳۵
۱-۲-۳ دیدگاه زبانی یا گزاره‌ای	۳۶
۲-۱-۲-۳ دیدگاه غیر زبانی یا غیر گزاره‌ای	۳۶
۲-۲-۳ جایگاه کتاب مقدس در مسیحی	۳۸
بررسی	-۳
۴۰	
کلیات	-۴

بحث زبان دین از دیدگاه ملاصدرا	۴۳
۱-۴ تعریف دین	۴۳
۲-۴ تعریف زبان دین	۴۵
۳-۴ چیستی کلام خدا (معنای تکلم الهی)	۴۵
۴-۴ چگونگی سخن گفتن خدا با انسان	۴۹
۵-۴ دلایل عدم ظهور کلام الهی در قالب‌های زبانی در مرتبه مکالمه حقیقی	۵۱
۶-۴ ظهور کلام الهی در قالب‌های زبانی در مرتبه خیال	۵۲

فصل دوم: تعیین جایگاه زبان دین در میان مراتب و تنوعات زبانی

-۱ تبیین
مراتب و گونه‌های زبانی	۵۸
۱-۱ تبیین مراتب طولی زبان	۵۸
۱-۱-۱ تبیین مراتب طولی زبان بر اساس ذو مراتب بودن واقعیت	۵۸
۱-۱-۲ تبیین مراتب طولی زبان بر اساس مراتب وجودی و ادراکی انسان	۵۹
۲-۱ تبیین مراتب عرضی زبان	۶۰
۳-۱ بیان نکاتی چند در خصوص مراتب و تنوعات زبانی	۶۱
۴-۱-۱ تدریجی و فرآیندی بودن گسترش مراتب و تنوعات زبانی	۶۱
۴-۱-۲ مبنای بودن زبان عرفی	۶۱
۴-۱-۳ عدم	
۴-۲ فروکاهش گونه‌های زبانی به مرتبه زبان عرفی	۶۲
۲ آراء
نظریات در خصوص گونه زبان دین	۶۳
۱-۲ زبان بی‌هویت	۶۳
۲-۲ زبان عرف عقلاء	۶۴
۳-۲ زبان کارکردی	۶۵
۴-۲ زبان ترکیبی	۶۶
۳ پرسش‌ها
۱-۳ اساسی در تعیین گونه زبان دین از دیدگاه ملاصدرا	۶۸
۱-۳ صامت و یا ناطق بودن شریعت از دیدگاه ملاصدرا	۶۸
۱-۳-۱ معیار بودن شریعت برای سنجش و ارزیابی عقاید	۶۹
۱-۳-۲ هدفمندی نزول قرآن	۷۱
۱-۳-۳ عمومیت مخاطبان الهی	۷۲

۴-۱-۳ مخصوص نبودن شأن نزول	۷۳
۲-۳ تبیین مراتب زبان دین از دیدگاه ملاصدرا	۷۴
۱-۲-۳ تبیین تنواعات زبانی براساس سطوح مختلف مخاطبان زبان دین	۷۴
۱-۲-۳ مراتب مخاطبان دین بر اساس مراتب ادراکی و وجودی ...	۷۴
۲-۲-۳ مراتب مخاطبان دین بر اساس خطابات قرآنی.....	۷۶
۲-۲-۳ تبیین تنواعات زبانی دین براساس ذو مراتب بودن واقعیت و گنجایش زبان... ۳-۳ تعیین خاص زبان دین.....	۷۹
۱-۳-۳ نقد نظریه.....	۸۲
۱-۳-۳ زبان عرفی از دیدگاه ملاصدرا.....	۸۳
۲-۳-۳ نقد نظریه زبان ترکیبی از دیدگاه ملاصدرا.....	۸۴

فصل سوم: زبان دین و معنا

۱-۱ مقدمه‌ای.....	-۱
۱-۱-۱ بر معناداری زبان دین.....	۹۵
۱-۱-۱-۱ مروری اجمالی بر نظریه پوزیتیویسم منطقی و نظریات مبتنی بر آن.....	۹۶
۱-۱-۱-۱-۱ نقد و بررسی.....	۱۰۲
۱-۱-۱-۱-۱-۱ نقد تجربه‌گرایی هیوم	۱۰۲
۱-۱-۱-۱-۱-۲ نقد پوزیتیویسم منطقی	۱۰۳
۱-۱-۱-۱-۱-۳ نقد نظریات مطرح شده در حوزه معناداری زبان دین	۱۰۳
۱-۱-۱-۱-۲ فلسفه تحلیل زبانی و نگرش‌های کارکردی به زبان دین	۱۰۴
۱-۱-۱-۱-۲-۱ نقد و بررسی	۱۰۶
۱-۱-۱-۱-۳ تحلیل و بررسی معناداری زبان دین از دیدگاه فراپوزیتیویستی	۱۰۷
۱-۱-۱-۱-۳-۱ پرسش از چیستی معنا	۱۰۷
۱-۱-۱-۱-۳-۱-۱ نظریه مصدقی یا حکایی معنا.....	۱۰۸
۱-۱-۱-۱-۳-۱-۲ نظریه تصویری یا ایده‌ای معنا.....	۱۰۸
۱-۱-۱-۱-۳-۱-۳ نظریه رفتاری معنا.....	۱۰۸
۱-۱-۱-۱-۳-۱-۴ نظریه کاربردی معنا	۱۰۹
۱-۱-۱-۱-۳-۱-۵ نظریه روابط مفهومی	۱۰۹
۱-۱-۱-۱-۳-۱-۶ تعریف برگزیده از معنا	۱۱۰
۱-۱-۱-۱-۳-۱-۲-۱ بررسی معناداری زبان دین	۱۱۲
۱-۱-۱-۱-۳-۱-۲-۱-۱ پرسش از معناداری زبان دین	۱۱۶
۱-۱-۱-۱-۳-۱-۲-۲-۱ امکان گنجایش حقایق وحیانی در قالب الفاظ و گزاره‌های فهم پذیر بشري .	۱۱۶

۱۱۷	۳-۲-۳-۱ امکان درک معانی لطیف و حیانی از سوی مخاطبان
عوامل۳-۳-۱
۱۱۸	۱۱۸ مؤثر بر فهم معنا در زبان دین
۱۱۸	۱۱۸ ۴-۳-۱ اعتبار معنا در زبان دین
۱۱۹	۱۱۹ ۲- معنای زبان دین از دیدگاه ملاصدرا
۱۱۹	۱۱۹ ۱-۲ تعریف «معنا» از دیدگاه ملاصدرا
۱۲۰	۱۲۰ ۲-۲ تحلیل و بررسی معناداری زبان دین از دیدگاه ملاصدرا
۱۲۳	۱۲۳ ۱-۲-۲ بررسی امکان گنجایش حقایق و حیانی در قالب الفاظ و گزاره‌های فهم پذیر بشری
۱۲۴	۱۲۴ ۱-۲-۲-۱ مرتبه غیب ذات یا هویت مطلقه
۱۲۴	۱۲۴ ۲-۱-۲-۲ مرتبه صفات حضرت حق
۱۲۵	۱۲۵ ۳-۱-۲-۲ مرتبه افعال حضرت حق
۱۲۶	۱۲۶ ۲-۲-۲ بررسی امکان فهم حقایق و حیانی از سوی مخاطبان
۱۲۹	۱۲۹ ۱-۲-۳-۲ مبنای طرح مسأله معناداری
۱۲۹	۱۲۹ ۳-۲ عوامل مؤثر بر فهم معنا در زبان دین از دیدگاه ملاصدرا
۱۳۰	۱۳۰ ۱-۳-۲ شناخت ویژگی‌ها و صفات متکلم
۱۳۴	۱۳۴ ۲-۳-۲ پیش‌دانسته‌های مخاطب
۱۳۶	۱۳۶ ۱-۲-۳-۲ اصالت وجود و اعتباریت ماهیت
۱۳۶	۱۳۶ ۲-۲-۳-۲ بسیط الحقيقة کل الاشياء
۱۳۷	۱۳۷ ۳-۲-۳-۲ حرکت جوهری
۱۳۸	۱۳۸ ۴-۲-۳-۲ اتحاد عاقل و معقول
۱۳۹	۱۳۹ ۵-۲-۳-۲ نظریه مثل و عقول
۱۴۰	۱۴۰ ۳-۳-۲ ساختار خاص زبان دین
۱۴۲	۱۴۲ ۴-۳-۲ شناخت قصد و نیت متکلم
۱۴۶	۱۴۶ ۴-۲ اعتبار معنا در حوزه زبان دین
۱۴۸	۱۴۸ ۱-۴-۲ نقد اعتبار معنا در پرتو فهم متن بدون ماتن

فصل چهارم: منطق فهم زبان دین

۱۵۶	منطق فهم زبان دین از دیدگاه ملاصدرا
۱۵۶	۱- ویژگی‌های ساختار زبان دین
۱۵۷	۱-۱ اجمالی بودن
۱۵۸	۱-۲ ذو مراتب بودن
۱۶۱	۱-۳-۱ تنوع مخاطبان زبان دین

۲- مبانی هستی‌شناختی زبان دین ۱۶۱
۱-۲ تطابق و تناظر عوالم ۱۶۱
۱-۲-۱ نقش تطابق و تناظر عوالم در فهم دلالت‌های زبان دین ۱۶۳
۲-۲ مراتب ادراکی انسان و نسبت آن با حقایق وحیانی ۱۶۵
۳- مبانی زبان‌شناختی در منطق فهم زبان دین ۱۶۷
۳-۱ فراتر بودن فهم دلالت‌های زبان دین از مرتبه زبان عرفی ۱۶۷
۱-۱-۳ تفاوت رویکرد ملاصدرا با شیوه اهل ظاهر در فهم زبان دین ۱۶۹
۲-۱-۳ تفاوت رویکرد ملاصدرا با رویکرد معتزله در فهم زبان دین ۱۶۹
۱-۲-۱-۳ شواهدی بر فهم عرفی معتزله از ریان دین ۱۷۰
۱-۱-۲-۱-۳ انکار مراتب باطنی معنا ۱۷۰
۲-۱-۲-۱-۳ فروکاهش زبان دین به زبان عرف ۱۷۰
۲-۳ دلالت حقيقی الفاظ بر معانی و مفاهیم آن‌ها ۱۷۲
۱-۲-۳ تبیین تفاوت شیوه فهم ملاصدرا با سایر شیوه‌ها در پرتو اصل مذکور ۱۷۴
۲-۲-۳ ضرورت حمل الفاظ و عبارات بر معانی و مفاهیم اولیه ۱۷۵
۳-۲-۳ نقد و بررسی ۱۷۸
۳-۳ فهم زبان دین در پرتو گسترش دلای الفاظ ۱۸۰
۱-۳-۳ نقد و بررسی ۱۸۱

فصل پنجم: زبان دین و صدق

محورهای -۱
اصلی بحث صدق زبان دین ۱۸۸
۱-۱ چیستی صدق ۱۸۹
۱-۱-۱ نظریه مطابقت ۱۸۹
۱-۱-۲ نظریه انسجام ۱۸۹
۱-۱-۳ نظریه عمل‌گرایانه ۱۹۰
۲-۱ قابلیت اتصاف زبان دین به صدق ۱۹۰
۱-۳ امکان دستیابی به صدق زبان دین در مرتبه فهم بشری ۱۹۳
۱-۳-۱ امکان دستیابی به واقع و نفس‌الامر ۱۹۴
۲-۳-۱ توصیف‌پذیری واقع در قالب‌های محدود و مقید زبانی ۱۹۵
۳-۳-۱ همسانی گوینده و مخاطب از نظر مرتبه ادراکی ۱۹۶
۴-۱ رابطه صدق و نجات ۱۹۸
۱-۵ تبیین وقوع گزاره‌های غیرمطابق با واقع در زبان دین ۱۹۹

بررسی	-۲
رابطه زبان دین و صدق از دیدگاه ملاصدرا	۲۰۰
۱-۲ تعریف صدق از دیدگاه ملاصدرا	۲۰۱
۲-۲ قابلیت اتصاف زبان دین به صدق از دیدگاه ملاصدرا	۲۰۲
۳-۲ صدق پذیری زبان دین در حوزه گزاره‌های انسانی براساس مبانی فلسفی ملاصدرا	۲۰۴
۴-۲ امکان دست‌یابی به صدق زبان دین از دیدگاه ملاصدرا	۲۱۱
۵-۲ عدم امکان دست‌یابی به واقع و نفس‌الامر	۲۱۲
۶-۲ توصیف‌ناپذیری برخی از مراتب واقع در قالب‌های مقید و محدود زبانی	۲۱۳
۷-۲ عدم همسانی گوینده و مخاطب	۲۱۶
۸-۲ تمایز میان «عدم امکان احراز صدق» و «صدق‌ناپذیری زبان دین»	۲۲۰
۹-۲ رابطه میان صدق و نجات	۲۲۳
۱۰-۲ گزاره‌های غیرمطابق با واقع در زبان دین	۲۲۱
۱۱-۲ راه حل اندیشمندان دینی در خصوص گزاره‌های غیرمطابق با واقع	۲۲۳
۱۲-۲ دیدگاه ملاصدرا در خصوص گزاره‌های غیرمطابق با واقع	۲۲۵

فصل ششم: زبان دین و واقعیت

زبان دین	-۱
و حکایت از واقع	۲۴۵
۱-۱ دیدگاه ناواقع گرایی دینی	۲۴۶
۱-۱-۱ دلایل ناواقع گرایان دینی	۲۴۸
۱-۱-۱-۱ تأکید بر بعد عملی دین	۲۴۸
۱-۱-۱-۱-۱ بررسی	۲۴۹
۱-۱-۱-۱-۱-۱ بی‌نیازی از ارائه شواهد و دلایل در اثبات باورهای دینی	۲۵۰
۱-۱-۱-۱-۱-۱ بررسی	۲۵۱
۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱ از میان رفتن موانع تساهل و تسامح در ادیان	۲۵۱
۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱ بررسی	۲۵۲
۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱ دیدگاه واقع گرایی دینی	۲۵۳
۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱ لزوم تحقق وعده‌های الهی در حق انسان‌ها	۲۵۴
۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱ التزام عملی به باورهای دینی در پرتو رویکرد واقع گرایانه	۲۵۴
۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱ عقلانیت پذیرش باورهای دینی در پرتو رویکرد واقع گرایانه	۲۵۵
کیفیت	-۲
حکایت زبان دین از واقعیت	۲۵۶

۱-۲ تبیین رابطه زبان و واقعیت بر مبنای رابطه شناخت و واقعیت.....	۲۵۸
۲-۱-۱ تبیین رابطه زبان و واقعیت بر مبنای رئالیسم خام.....	۲۵۸
۲-۱-۲ تبیین رابطه زبان و واقعیت بر مبنای تفاعل ذهن و عین.....	۲۶۰
بررسی.....	۳
رابطه زبان دین و واقعیت از دیدگاه ملاصدرا.....	۲۶۳
۱-۳ زبان دین و حکایت از واقع از دیدگاه ملاصدرا.....	۲۶۴
۱-۱-۱ شواهد شناختاری بودن زبان دین از دیدگاه ملاصدرا.....	۲۶۵
۲-۳ کیفیت حکایت زبان دین از واقع از دیدگاه ملاصدرا.....	۲۶۸
۲-۲-۱ تبیین کیفیت حکایت زبان دین از واقع بر مبنای کیفیت نزول وحی.....	۲۷۰
۲-۲-۲ برآیندهای معرفت‌شناختی و زبان‌شناختی دیدگاه ملاصدرا در مسأله کیفیت نزول وحی.....	۲۷۱
۳-۲-۳ مطابقت و عینیت گزاره‌های وحیانی با واقع و تأویلی بودن آن.....	۲۷۶
۴-۲-۳ بررسی رابطه زبان و واقعیت در سایر مراتب زبانی.....	۲۷۹
۵-۲-۳ برآیندهای معرفت‌شناختی و زبان‌شناختی دیدگاه ملاصدرا.....	۲۸۳
فصل هفتم: نتایج پایانی.....	
۱ نتایج.....	
فصل «تعیین گونه زبان در میان مراتب و تنوعات زبانی.....	۲۸۹
۲ نتایج.....	
۳ نتایج.....	
۴ نتایج.....	
۵ نتایج.....	
۳ منابع و مأخذ.....	

میر

مقدمه

۱- تعریف مسأله و تبیین موضوع

یکی از مهم‌ترین مسائل در حوزه دین‌پژوهی مسأله زبان دین است. این مسأله از مباحث کاربردی و بنیادین در حوزه مطالعات دینی محسوب می‌گردد. در یک تعریف اجمالی می‌توان گفت که زبان دین عبارت از ظهور حقایق وحیانی در قالب‌های زبانی فهم‌پذیر بشری است. به تعبیر دیگر زبان دین، زبانی است که توسط آن حقایق و معارف وحیانی از سوی خدای متعال بر انسان نازل می‌گردد که در اصطلاح می‌توان از آن به سخن گفتن خدا با انسان تعبیر نمود.

مهم‌ترین دغدغه اندیشمندان دینی فهم دلالت‌های زبان دین است. گستردگی تفاسیر ادبی حاکی از این است که در رویکرد رایج، فهم دلالت‌های زبان دین در پرتو توجه به معانی الفاظ و عبارات، قواعد و دستورات زبان عرفی و فنون و صنایع ادبی صورت پذیرفته است. در حالی که به نظر می‌رسد فهم دلالت‌های این زبان که محوری‌ترین بحث در حوزه زبان دین محسوب می‌گردد، به عوامل دیگری نیز بستگی دارد. به عبارت دیگر هر چند که حقایق وحیانی در قالب‌های زبانی فهم‌پذیر بشری نازل شده است و در اصطلاح رایج، خدای متعال با زبان عرفی بشری با انسان‌ها سخن گفته است اما عواملی چند مانند فراتر بودن حقایق وحیانی از مرتبه ادراک بشری، ویژگی‌های خاص گوینده این زبان، برخورداری از طیف وسیع و گسترهای از مخاطبان و محدودیت‌های زبان بشری در بیان حقایق وحیانی سبب تمایز زبان دین از مرتبه زبان عرفی و سایر زبان‌های فنی و تخصصی می‌گردد و فهم دلالت‌های این زبان را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

توجه به عوامل مذکور سبب شده است تا پرسش از ماهیت زبان وحی و چگونگی فهم

خطاب الهی در پرتو توجه به ساختار خاص زبان دین در ذهن اندیشمندان دینی شکل بگیرد. علاوه بر این فلسفه زبان، اندیشه‌های فلسفی - منطقی ویتنگشتاین، پوزیتیویسم منطقی و فلسفه تحلیل زبان سبب ظهور فضای نوینی در عرصه زبان گردید. نتایج و برآیندهای این تفکرات تأثیرات قابل توجهی را در حوزه زبان دین بر جای گذاشته است و پرسش‌های جدیدی را در حوزه معناداری در برابر زبان دین مطرح نموده است.

بر مبنای اندیشه‌های فلسفی - منطقی ویتنگشتاین زبان ابزاری برای تصویر واقعیت امور است و گزاره معنادار گزاره‌ای است که واجد تصویر و ناظر به یک وضع ممکن در عالم واقع است و می‌توان آنها را در فضای منطقی به تصویر کشید و نمادین کرد. گزاره‌های علوم طبیعی و تجربی نمونه گزاره‌های معنادار هستند چرا که میان ساختار طبیعت و جهان و ساختار گزاره‌های زبانی که تصویری از آن ارائه می‌دهد تناظر وجود دارد. اما در مقابل، این تناظر در مورد گزاره‌هایی که ناظر به امر واقع و محتوای عالم خارج صورت‌بندی نشده‌اند وجود ندارد و بدین خاطر این گزاره‌ها، گزاره‌هایی فاقد تصویر و بی‌معنا محسوب می‌گردند. در میان گزاره‌های فاقد تصویر می‌توان به گزاره‌های منطقی، ریاضیاتی، اخلاقی و فلسفی اشاره کرد.

مکتب پوزیتیویسم منطقی که از پرآوازه‌ترین مکتب‌های فلسفی سده اخیر بوده است، مسأله معناداری را به منظور ارائه ساختار جدیدی برای معرفت‌های بشری مطرح نمود. به اعتقاد پیروان این مکتب، ثبوت هر امری بیرون از تجربه غیرممکن است و معرفت و شناخت تنها در حوزه امور تجربی تحقق می‌یابد. پوزیتیویسم منطقی بر اساس ملاک معناداری قضایا حداقل از سه روایت مختلف اثبات‌پذیری یا تحقیق‌پذیری، تایید‌پذیری و ابطال‌پذیری برخوردار است و بر مبنای هر سه روایت آن زبان دین زبانی بی‌معنا تلقی می‌گردد.

نظريه‌های مذکور در حوزه معناداری زبان سبب شده است تا پرسش از معناداری زبان دین و ارائه ملاک و معیاری برای این معناداری در حوزه زبان دین مطرح گردد.

فلسفه تحلیل زبان که بر اساس دیدگاه‌های فلسفی ویتنگشتاین در دوره دوم حیات فلسفی وی بنا شده است، نگرشی متفاوت به مسأله زبان دارد. در این رویکرد زبان از دو ساحت ساختاری و غیرساختاری برخوردار است و به تبع آن نیز از کارکردهای متنوعی برخوردار است. توصیف واقعیت تنها یکی از کارکردهای زبان و مربوط به ساحت ساختاری زبان است. به عنوان

نمونه فیلسوفان تحلیل زبانی بر اساس برداشت و سیله‌انگارانه از علم کارکرد گزاره‌های علمی را نه در توصیف واقعیت بلکه پیش‌بینی و مهار طبیعت می‌دانند.

بر این اساس نیز زمینه بررسی زبان دین از بعد دیگری فراهم می‌گردد و آن پرسش از شناختاری بودن یا غیرشناختاری بودن این زبان و به تبع آن پرسش از کارکرد زبان دین در مقایسه با سایر تنوعات زبانی است.

علاوه بر این دیدگاه‌های مذکور زمینه پرسش از صدق زبان دین را نیز مطرح می‌سازد چرا که بر مبنای دیدگاه پوزیتیویسم منطقی و نیز رویکردهای غیرشناختاری نسبت به زبان دین، اساساً زبان دین زبانی صدق‌ناپذیر محسوب می‌گردد.

همچنین با توجه به این که حقایق و حیانی در قالب‌های زبانی نزول و ظهور یافته‌اند، تحولات زبان‌شناسی و ظهور نگرش‌های نوین در حوزه مطالعات زبان‌شناسی نیز بر زبان دین تأثیر گذاشته است. در رویکردهای جدید به مسئله زبان، نقش زبان در بیان واقعیات تغییری اساسی نسبت به رویکردهای سنتی یافته است. در رویکرد سنتی زبان ابزاری برای بیان واقع محسوب می‌گردد و هیچ‌گونه دخل و تصرفی در این بیان ندارد. مراتب و ظهورات واقع در مراتب ادراکی انسان به صورت تام و تمام ظاهر گردیده و زبان نیز بدون هیچ‌گونه دخل و تصرفی به بیان ادراکات انسان می‌پردازد. در واقع در این رویکرد، واقعیت بر زبان تأثیرگذار بوده و زبان تابع واقع است. اما در رویکردهای جدید زبان صرفاً ابزار بیان واقع محسوب نمی‌گردد و رابطه میان زبان و واقعیت رابطه‌ای دو سویه است به گونه‌ای که واقعیت شکل و ترکیب خود را از مقولات زبانی وابسته به پیش‌فرضها و اطلاعات کاربر زبان دریافت می‌کند.

ظهور نظریات نوین در حوزه زبان‌شناسی مسئله حکایت زبان دین از واقعیت را کاملاً تحت تأثیر قرار می‌دهد و زمینه بررسی میزان دخالت یا عدم دخالت زبان را در حکایت زبان دین از واقعیت و مراتب آن فراهم می‌سازد.

بدین‌سان ملاحظه می‌گردد که ظهور دیدگاه‌های جدید در حوزه معرفت‌شناسی و زبان‌شناسی مسئله زبان دین را از جنبه‌های گوناگونی تحت تأثیر قرار داده و زمینه طرح پرسش‌های متفاوتی را در این حوزه فراهم می‌سازد. بر این اساس می‌توان گفت که فهم دقیق دلالت‌های زبان دین که دغدغه اصلی اندیشمندان دینی است وابسته به مبانی خاصی است که در حوزه معرفت‌شناسی و

زبان‌شناسی اتخاذ گردد.

ملاصدرا از جمله متفکرانی است که نظام معرفت‌شناسی و هستی‌شناسی او زمینه مناسبی را برای بررسی پرسش‌های مطرح شده در زبان دین فراهم می‌سازد. علاوه بر این استشهادات متعدد وی به گزاره‌های وحیانی در تبیین مسائل مربوط به هستی‌شناسی و معرفت‌شناسی، تأثیرپذیری ملاصدرا در فهم دلالت‌های زبان دین از پیش‌فرض‌های هستی‌شناسی و معرفت‌شناسی و تأکید وی بر هماهنگی میان عقل و دین حاکی از هماهنگی و هم‌جهت بودن فهم دلالت‌های زبان دین با نظام هستی‌شناسی و معرفت‌شناسی وی است.

در این پژوهش پس از بررسی کلیات مربوط به مسئله زبان دین از جمله تعریف دین، تعریف زبان دین و بررسی کیفیت ظهور حقایق وحیانی در قالب‌های زبانی، مسائلی مانند تعیین گونه زبان دین در تنوعات طولی و عرضی زبان، پرسش از معناداری زبان دین، صدق‌پذیری گزاره‌های وحیانی و امکان احراز صدق آن و در نهایت رابطه زبان دین و واقعیت از دیدگاه ملاصدرا مورد بررسی قرار گرفته است.

۲- پیشینه تحقیق

با توجه موضوع پژوهش، پیشینه این تحقیق در دو بخش قابل بررسی است. بخش نخست بررسی تحقیقات انجام شده در حوزه زبان دین به صورت مستقل است و بخش دوم بررسی پیشینه پژوهش‌هایی است که در آنها مسائل زبان دین از دیدگاه ملاصدرا مورد بررسی قرار گرفته است. در حوزه زبان دین غالب پژوهش‌ها با موضوع زبان دینی و با محوریت مسئله معناداری زبان دین انجام شده است و سایر ابعاد بحث زبان دین نادیده انگاشته شده است. در بخش دوم نیز غالباً یا مسئله زبان دینی در حوزه معناشناصی اوصاف الهی در آثار ملاصدرا مورد بررسی واقع شده است و یا صرفاً مسئله تأویل در زبان دین محور تحقیقات قرار گرفته است.

به نظر می‌رسد که پژوهش حاضر از دو جهت نسبت به سایر کارهای انجام شده جدید است. نخست این‌که در بخش نخست مسئله زبان دین تنها منحصر و محدود به مسئله معناداری زبان دین در حوزه معناشناصی اوصاف الهی نبوده و ابعاد بسیار گسترده‌تری از زبان دین مورد بررسی قرار گرفته است. در بخش بررسی زبان دین از دیدگاه ملاصدرا نیز همانند بخش اول این مسئله

تنها منحصر به بررسی معناشناسی اوصاف الهی و یا صرفاً بررسی شیوه تأویل ملاصدرا نیست. علاوه بر این حل پرسش‌های زبان دین در پرتو مبانی هستی‌شناسی و معرفت‌شناسی ملاصدرا رویکرد جدیدی است که در هیچ‌یک از تحقیقات انجام شده چه در حوزه زبان دین و چه در بررسی مسأله زبان دین از دیدگاه ملاصدرا مورد توجه واقع نشده است.

در بخش نخست مهم‌ترین آثاری که می‌توان بدان اشاره نمود به قرار زیر است:

۱- زبان دین، علی‌زمانی، امیرعباس، قم، دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، مرکز

انتشارات، ۱۳۷۵

در این کتاب که پایان‌نامه مقطع کارشناسی ارشد مؤلف است، بحث زبان دین با محوریت معناداری زبان دین مورد بررسی قرار گرفته است. مباحث عمده این کتاب شامل بحث از ساختار کلی زبان دین و علل و عوامل مطرح شدن این مسأله، بررسی تئوری‌های معناداری در فلسفه زبان، بررسی معیار معناداری زبان دین از دیدگاه فیلسوفان دین، و بررسی دو رویکرد تمثیلی و نمادین در حوزه زبان دین است.

۲- زبان دین و قرآن، ساجدی، ابوالفضل، قم، مرکز انتشارات مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام

Хمینی (رحمه الله)، ۱۳۸۵

در این کتاب با توجه به این‌که مسأله معناداری زبان دین از مسأله شناختاری بودن آن تفکیک شده است، ابعاد گسترده‌تری از مسأله زبان دین مورد توجه واقع شده است. هم‌چنین پرسش از معناداری و شناختاری بودن زبان دین در ساحت زبان قرآن به‌طور مستقل مورد بررسی واقع شده و در این خصوص دیدگاه اندیشمندان مسلمان با تفصیل نسبتاً قابل توجهی مطرح شده است.

۳- خدا، زبان و معنا، علی‌زمانی، امیرعباس، قم، آیت‌علق، ۱۳۸۱

۴- مقاله زبان دینی در کتاب جستارهایی در کلام جدید، علی‌زمانی، امیرعباس، تهران، سازمان

مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، قم، انتشارات شرق، ۱۳۸۱

در دو اثر اخیر به مسأله معناداری زبان دین و دیدگاه‌های مطرح شده در این خصوص پرداخته شده است.

۵- مقاله زبان دین در کتاب دین‌شناسی، جوادی آملی، عبدالله، قم، مرکز نشر اسراء، ۱۳۸۰

در این اثر مسأله زبان دین با تأکید بر زبان قرآن مطرح شده و محور بحث بیان نمونه‌هایی از

تنوعات زبانی در زبان قرآن است.

برخی از آثاری که در بخش دوم می‌توان بدان اشاره نمود به قرار زیر است.

۱- زبان دین در مفاتیح الغیب ملاصدرا، حسنی، سیده معصومه، به راهنمایی دکتر نصرالله

حکمت، مقطع کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۹

در این پایاننامه مسئله زبان دین در کتاب مفاتیح الغیب ملاصدرا در حیطه بسیار محدودی مورد بررسی قرار گرفته است. محوریت اصلی این پایاننامه ارائه نمونه‌هایی از تنواعات زبانی مانند تشییه، تمثیل، استعاره و نماد در حوزه زبان دین از دیدگاه ملاصدرا است. در کنار این موضوع به شیوه فهم تأویلی ملاصدرا از گزاره‌های وحیانی نیز اشاره شده است.

۲- مبانی، اصول و روش تفسیر قرآن کریم از دیدگاه ملاصدرا، فلاح پور، مجید، به راهنمایی

دکتر احمد بهشتی، مقطع دکتری، مرکز تربیت مدرس دانشگاه قم، ۱۳۸۴

این رساله با هدف شناخت و معرفی تفسیر و اندیشه‌های تفسیری ملاصدرا نگارش یافته و در دو بخش به «مبانی و اصول تفسیر» و «روش شناسی تفسیر» وی می‌پردازد. در بخش اول این رساله تنها به بخش بسیار محدودی از مباحث زبان دین که شامل مبانی منطق فهم زبان دین است پرداخته شده است. برخی از این مبانی عبارت از برخورداری قرآن از ظاهر و باطن، تفسیر و تأویل، بیان شرایط فهم باطنی قرآن و زبان رمز و اشاره و بررسی حروف مقطعه در پرتو این موضوع است.

۳- ملاصدرا، هرمنوتیک و فهم کلام الهی، خامنه‌ای، سید محمد، تهران، بنیاد حکمت اسلامی

صدر، ۱۳۸۵

در این کتاب نسبتاً مختصراً که شامل دو مقاله «اصول تفسیر و هرمنوتیک قرآنی نزد ملاصدرا» و «فهم کلام خدا در مکتب ملاصدرا» است؛ شیوه تأویلی ملاصدرا در فهم کلام الهی و ذومرات بودن کلام الهی بر اساس مبانی فلسفی ملاصدرا تبیین شده است.

۳- تأویل قرآن از دیدگاه ملاصدرا و سید حیدر آملی، محمدی آرانی، فاطمه، به راهنمایی

دکتر احمد عابدی، مقطع کارشناسی ارشد، دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه قم، ۱۳۸۰

در این پایاننامه در ضمن بررسی تطبیقی نظریه تأویل میان دیدگاه سید حیدر آملی و ملاصدرا، برخی از مبانی و پیشفرضهای فهم زبان دین مانند عدم تناقض میان معانی ظاهری و

باطنی گزاره‌های وحیانی، وضع الفاظ برای معنای حقیقی و تطبیق معنای حقیقی بر جلوه‌های خاص این معنای در جهان هستی مورد بررسی قرار گرفته است.

۴- بررسی وجه استناد ملاصدرا به شواهد قرآنی در شواهد الربویه در مبحث الهیات بالمعنى العام، گلی آیسک، احمد، به راهنمایی دکتر مرتضی میرباقری، مقطع کارشناسی ارشد، دانشگاه

تربیت معلم، ۱۳۸۵

رساله مذکور با بیان استنادات ملاصدرا به آیات قرآنی در تبیین مسائل هستی‌شناسی، به‌طور ضمنی بیان‌گر میزان تأثیرپذیری ملاصدرا در فهم دلالت‌های زبان دین از مبانی هستی‌شناسی است.

۵- تحقیق در شواهد قرآنی ملاصدرا در بحث معاد، سراج شیروان، رحیمه، به راهنمایی دکتر

ابراهیم دینانی، مقطع کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی دانشگاه قم، ۱۳۷۷

این رساله نیز مانند رساله پیشین با بیان شواهد قرآنی ملاصدرا در بحث معاد بیان‌گر

تأثیرپذیری ملاصدرا در فهم دلالت‌های زبان دین از مبانی هستی‌شناسی وی است.

۳- پرسش‌های اساسی تحقیق

۱- از دیدگاه ملاصدرا جایگاه زبان دین در تنوعات طولی و عرضی زبان کدام است؟

۲- آیا زبان دین از دیدگاه ملاصدرا، زبانی معنادار محسوب می‌گردد؟

۳- منطق فهم زبان چیست؟

۴- آیا گزاره‌های وحیانی، گزاره‌هایی صدق‌پذیر هستند؟

۵- آیا زبان دین ناظر به واقع و حاکی از آن می‌باشد و در این صورت کیفیت حکایت زبان

دین از واقعیت چگونه است؟

در ادامه توضیح مختصری درباره هر یک از این محورها مطرح خواهد شد.

۱- تعیین گونه زبان دین در تنوعات طولی و عرضی زبان

تعیین گونه زبان دین و تحلیل ساختار آن در میان تنوعات طولی و عرضی زبان مقدم بر هر مسئله دیگری است. در تعیین گونه زبان دین این پرسش اساسی مطرح می‌گردد که جایگاه این زبان در میان تنوعات طولی و عرضی زبان کدام است؟ به بیان دیگر خدای متعال در سخن گفتن با بشر کدام یک از الگوها و مدل‌های زبانی را برگزیده است؟